

אותו מכל השערים של העולם
ההוא.

צָא וראה מה כתוב פאן, הגידה
לי, אמר לי טודות החקמה
העליזונה, איך אתה רועה ומנהיג
את אותו העולם הצעירן, לפחות
אתות טודות החקמה שלו ירעוי
ולא למדתי עד פאן, כדי שלא
אהיה בכוונה בתוך אותו הרגשות
העליזנות שאני נכנס בינויהם,
שהרי עד פאן לא הסתכלתי בהם.
בא וראה מה כתוב, (שר א) אם
לא תדע לך היפה בנשים. אם
אתה בא בלי ידיעה ולא
סתכלת בחכמה, טרם תפנס
לכאן, ולא חפרת את טודות
העולם העליזון - צאי לך, איןך
בדאי להפנס לכאן בלי ידיעה,
צאי לך בעקביו הצען, ותהי
יודע תוך אותם עקביו הצען, אלו
הם שבני אדם דשים אותם
בעקב, ווודעים טודות עליזונים
של רבונם, ובهم תדע להסתכל
ולדעת.

ורעי את גדרמייך - אלו הם
תינוקות של בית רבן, התינוקות
שם בבית המדרש ולומדים
תורה. על משפטות הרעים - על
אתם בתמי גensisות ובתי מדרשות,
שם לומדים את החקמה
העליזונה. אף על גב שאיןם
יודעים, אתה תדע מתוך דברי
החקמה הללו שאומרים.

בחוב ויברא אלהים את שני
המאות הגדלים וכו'. ויברא
אליהם, בהתחלה שני אורות היו
שקלולים זה כנגד זה, כמו
שבארוחה החברים. ובארנו,
שאوتם שני האורות היו בסוד
אחד, דבוקים יחד, והוא בהשואה
אתה, שנייהם יקראו גדולים,
כמו שבארנו.

לא שהיתה כלבנה בראשונה
גדולה ועליזונה, אלא שבקל זמן

ידיעה, אפילו אית ביה עובדין טבין סגיין,
מקין ליה מכל פרעוי דההוא עלמא.

פוק חמץ Mai בתיב הַכָּא, הגידה לי, אימא
לי רזין דחכמתא עילאה, איך אנת רעוי
ו Анаיגת בההוא עלמא עילאה. אולייף לי רזין
דחכמתא, דלא ידענא, ולא אויליפנא עד הַכָּא.
בגין דלא אהוי בכיטופא, בגו אינזן דרגין
עליאין, דאנא עאל בינייהו, דהא עד הַכָּא לא
אסתכלנא בהו.

חָא חָזִי, Mai בתיב, אם לא תדע לך היפה
בנשים, אם אנת אתי בא לא ידיעה, ולא
אסתכלת בחכמה, עד דלא תיעול הַכָּא, ולא
ידעעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת
בדאי למייל הַכָּא בא לא ידיעה, צאי לך בעקביו
הצען, והו ידעת גו אינזן עקביו הצען, אלין
אינזן דבני נשא דדשין לו בעקב, וידעין רזין
עליאין דמאריהון, ובהו תנду לסתכל
ולמנדע.

ורעי את גדרמייך, אלין אינזן תינוקות של בית
רבן. ינוקי דאינזן בבי מדרשא, ואולפין
אוריה. על משפטות הרעים, על אינזן בתוי
כניות ובתוי מדרשות, דטמן אוילפין חכמתא
עלילאה. אף על גב דאינזן לא ידע, אנת תנדע
מג' אלין מלין דחכמתא דקאמרי.

בתיב, ויברא אלהים את שני המאות הגדלים
וכו', ויברא אלהים, בקדמיתא טרין
גהוריין הו שקולין דא לקביל דא, במא
דאוקמה חבירין. ואוקימנא, דאינזן טרין
גהוריין הו ברזא חדא, דבוקים בחדא, (דפ' פ'
ע"א) והוא בשיקולא חדא, לאתקרי פרויזיה
גדולים, כמה דאוקימנא.

לא דהות סיחרא בקדמיתא רב וועלאה, אלא
דבכל זימנא דסיחרא קיימת בשמשא